

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 92635/2021
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александра Н. Раичевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 08.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у предмету Првог основног суда у Београду П 750/21.

Образложење

Први основни суд у Београду је уз допис од 18.06.2021. године, Врховном касационом суду доставио предмет П 750/21 уз захтев за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, односно члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер тужилац поднетом тужбом тражи исплату новчаног износа због незаконитог поступања Првог основног суда у Београду.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 ЗПП) прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

У конкретном случају, тужилац је дана 27.05.2021. године поднео тужбу у којој наводи да је као судски вештак економско-финансијске струке обавио вештачење у предмету Првог основног суда у Београду К 14/19, те да је суду предао обрачун, односно трошковиник са спецификацијом радњи у наведеном предмету у износу од 8.011,00 динара, али да о захтеву тужиоцу за исплату трошкова до данас није одлучено, нити је тужиоцу дуговани износ исплаћен. Тужбеним захтевом тужилац је тражио да се обавезе тужена Република Србија – Први основни суд у Београду да му на име дуга за

обављено вештачење исплати износ од 8.011,00 динара са законском затезном каматом од 20.05.2019. године па до коначне исплате, као и да му надокнади трошкове поступка са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Имајући у виду да је тужба поднета Првом основном суду у Београду, односно управо суду због чијег непоступања и пропуста у предмету К 14/19, према наводима тужбе, је тужиоцу проузрокована штета, то по оцени Врховног касационог суда постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 62. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић